

ΣΠΑΝΙΑ ΒΙΒΛΙΑ.

Α΄.

“Ἡμερολόγιον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1819, αῶιϛ΄, ἐρα-
νισϛέν καὶ τύποις ἐκδοϛέν ὑπὸ Γεωργίου Ῥουσιάδου. Ἐν
Βιέννῃ, ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ τυπογραφείου δὲ Χιρσφέλδ. 12^{ον}.
σελ. 88 ἄνευ ἀριθμῆσεως.”

“Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων περιέχει τοὺς
«αὐτοκράτορας καὶ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης κατὰ στοιχεῖον»
τοὺς «πατριάρχας τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας» καὶ
τὴν «ιεράν Σύνοδον τῆς ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.»
ὑπὸ τῆν ἐπωνυμίαν δὲ «ποικιλοτερπές προσάρτημα» διάφορα
ποιήματα, μύϛους καὶ αἰνίγματα, παραγγελίας τινὰς οἰκιακῆς
οἰκονομίας, τὰς ἐμπορικὰς τῆς Ἑλλάδος πανηγύρεις καὶ τὴν
ἀναχώρησιν τῶν ταχυδρόμων ἀπὸ Βιέννῃ διὰ Κωνσταντινού-
πολιν.”

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἀναφέρεται, κατὰ πρῶτον, ὑπὸ
ἀριθϛ. 205, ἐν τῷ “τρίτῳ Καταλόγῳ σπανίων βιβλίων
τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας(α), ἀξιολόγῳ βιβλιογραφικῷ

(α) Ἐν Ἀθήναις, 1870· 8^{ον}. σελ. 104. Ὑπάρχει καὶ ἄλλος προη-
γούμενος τοιοῦτος κατάλογος ἐκδοθεὶς ἐπίσης παρὰ τοῦ Π. Λάμπρου ἐν

ἔργῳ τοῦ ἀκαμάτου καὶ φιλοπόνου ἀρίστου νομισματολόγου φίλου ἡμῶν Παύλου Δάμπρου, παρ' ᾧ καὶ πωλεῖται ἐν Ἀθήναις.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης τοῦ ἡμερολογίου τούτου εἶναι Γεώργιος ὁ Ῥουσιάδης, ἐκ Κοζάνης τῆς Μακεδονίας, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπαγγελθεὶς τὴν διδασκαλίαν ἐν Βιέννῃ τῆς Αἰστρίας, ὅπου καὶ ἐξέδωκε διάφορα καὶ ποικίλα συγγράμματα(α). Τῷ δ' ἔτει 1848 ἦλθεν οὗτος εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἀπεβίωσε τῷ ἔτει 1852.

Τὸ σπουδαιότερον σύγγραμμα τοῦ Γ. Ῥουσιάδου εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθ. 612 ἀναφερόμενον ἐν τῇ Νεοελληνικῇ φιλολογίᾳ Α. Π. Βρετοῦ· “Ὀμήρου Ἰλιάς, παραφρασθεῖσα καὶ ὁμοιοκαταλήκτως στιχουργηθεῖσα, μετὰ προσθήκης ἀναγκαίων καὶ ἐπωφελῶν ὑποσημειώσεων, καὶ ἀναρτήσεως τῆς Μυθολογίας, Ἀλληγορίας καὶ ἀληθοῦς Ἱστορίας, καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα μετὰ διαφόρων χαλκογραφικῶν εἰκόνων εἰς δέκα τρία τμήματα παρὰ Γεωργίου Ῥουσιάδου, τοῦ ἐκ Κοζάνης. Προκαταβολὴ τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου Κ. Σπ. Ζελλίου. Ἐν Βιέννῃ, 1817—1818. Ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου δὲ Χιρσφελδ. Τόμ. 6. εἰς 8^{ον}.”

Ἀθήναις, 1864· 8^{ον}· σελ. 80. Ἐξεδόθη καὶ παρὰ τοῦ Κυρίου Χ. Νικολαΐδου Φιλαδελφείως ὁ ἐξῆς κατάλογος. Κατάλογος βιβλίων πωλουμένων παρὰ Θ. Νικολαΐδου, Φιλαδελφεί. Δελτίον πρῶτον, ἐν Ἀθήναις, 8^{ον}, 1868, σελ. 79. Εἰς τὴν 52 σελίδα ἄρχεται τὸ μέρος δεύτερον περιέχον τὰ σπάνια καὶ δυσεύρετα βιβλία.

(α) Ἰδὲ Νεοελληνικὴν φιλολογίαν Α. Π. Βρετοῦ, α' ἔκδοσιν, Β' μέρος, Ἀριθ. 612, 690, 703, 704, 719. [καὶ 728· Τοῦ Ῥουσιάδου σώζονται καὶ τὰ ἐξῆς. 1) Praktische Grammatik der neuhellenischen Sprache. Wien 1834. 2 Τόμοι εἰς 8^{ον}. 2) Vollständiges deutsch-neugriechisches Wörterbuch. χειρόγραφον εἰς 4 τόμους ὀγκώδεις εἰς 4^{ον} ἐκ 4000 σελίδων. Πωλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐν Λειψίᾳ βιβλιοπώλου Köhler ἀντὶ 8 ταλήρων. Α. Δ.]

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1819, ἐξέδωκεν ὁ Ῥουσιάδης τῷ ἔτει 1820 τὸ ἐξῆς χρονικὸν ἀναφερόμενον ἐν τῇ Νεοελληνικῇ φιλολογίᾳ Α. Π. Βρετοῦ ὑπὸ ἀριθ. 703 (ἀ ἐκδόσεως Β' Μέρους) καὶ ἐν τῷ τρίτῳ Καταλόγῳ τοῦ Π. Λάμπρου ὑπὸ ἀριθ. 214.

Β'.

“Χρονικὸν προγνωστικὸν ἢ καλενδάριον παντοτεινὸν, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 1798 ἄχρι τοῦ 1942 ἔτους, ἐκ διαφόρων παλαιῶν ἐκδόσεων ἐρανισθὲν καὶ μ' ἀναγκαίας καὶ ὠφελίμους εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον σημειώσεις τινὰς πλουτισθὲν καὶ τύποις ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Ῥουσιάδου. Ἐν Βιέννῃ, ἐκ τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἰωάννου Σνεϊρερ, 1820. 12^{οο}· σελ. 48.”

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1819 ἔχει τὸν ἐξῆς ἐπίλογον. “Ἄν τὸ παρὸν πονημάτιόν μου φανῆ ἀρεστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας, θέλει ἐξακολουθῆσω κατ' ἔτος (ὑγείας οὔσης) τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ, ἐπιμελούμενος νὰ πλουτίζηται μὲ περισσοτέρας ὠφελίμους καὶ ἀξιαναγνώστους προσθήκας.

Ὁ ἐκδότης.”

Ὁ Ῥουσιάδης τὰ αὐτὰ ἔλεγεν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ αὐτοῦ, ἃ λέγομεν κατ' ἔτος καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Ἡμερολογίῳ. Οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1821 δὲν συνέδραμον, φαίνεται, τὸν ἐκδότην αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ χρονικοῦ, ἐκδοθέντος τῷ 1820, ἔπαυσεν ὁ Ῥουσιάδης νὰ ἐκδίδῃ ἡμερολόγια. Ἡ δαπάνη τῆς ἐκδόσεως τῶν δύο τούτων ἡμερολογίων ἦτο λίαν μικρὰ καὶ ὅμως ὁ ἐκδότης αὐτοῦ ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὸ ἔργον. Ἡ Σύνοψις καὶ τὰ ἐν Ἑνετίᾳ ἐκδιδόμενα Μηνολόγια ἐπήρχουν τότε εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν χριστιανῶν.

Ἡ προμετωπίς τοῦ Ἡμερολογίου του σωτηρίου ἔτους 1819 ἔχει ξυλογραφίαν παριστῶσαν φιλόσοφον ἀστρονόμον καθήμενον ἐπὶ δίφρου ἐνώπιον τραπέζης, ἐφ' ἧς παρατίθενται γήινος σφαῖρα, διαβήτης, γνώμων καὶ μελανοδοχεῖον μετὰ γραφίδος· παρὰ τὸν τοῖχον τοῦ γραφείου, δεξιόθεν τοῦ φιλοσόφου ἀστρονόμου, ἀνήρτηται πίναξ μετὰ γεισώματος παριστῶν τὴν σελήνην, τοὺς ἀστέρας καὶ ἓνα κομήτην. Ὁ δὲ παρακαθήμενος φιλόσοφος ἀστρονόμος κρατεῖ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τηλεσκόπιον, δι' οὗ ἀποσκοπεῖ τὸν οὐρανόν. Ἡ ἐνδυμασία τοῦ φιλοσόφου εἶναι ἡ κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἐνδυμασία τῶν σοφῶν. Ἡ ξυλογραφία αὕτη πιθανῶς παρελήφθη ἐκ Γερμανικοῦ τινος ἡμερολογίου.

Τὸ ἐορτολόγιον εἶναι τυπωμένων μετὰ πλείστης τυπογραφικῆς φιλοκαλίας· αἱ ἐορτάσιμοι ἡμέραι σημειοῦνται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης· ὁ δρόμος τῆς σελήνης δεικνύεται διὰ τῶν ἀρμοδίων κεχαραγμένων σημείων καὶ διὰ βαθμῶν· αἱ δὲ τῆς σελήνης τροπαὶ καὶ ἡ ἀνατολὴ καὶ δύσις τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου εἰσὶ σημειωμένοι ἐν ἰδιαιτέρῳ πίνακι ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνός. Ἐν ἰδιαιτέραις σημειώσειςι περιέχονται αἱ ἡμέραι τοῦ ἔτους, αἱ μεταβολαὶ τῆς διαρκείας τῆς ἡμέρας καὶ αἱ κινήσεις τῶν ἄλλων πλανητῶν. Αἱ ἐκλείψεις, τὰ σημεία τοῦ Σεληνιακοῦ καὶ Ζωδιακοῦ κύκλου, τὸ πασχάλιον καὶ αἱ ἐποχαὶ, σημειοῦνται ἐν ἀρχῇ τοῦ ἡμερολογίου.

Τὸ “ποικιλοτερπές προσάρτημα” τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1819 εἶναι σύρραμμα οὐχὶ τόσο ἐπιτυχές. Ἐξ αὐτοῦ ἐραυζόμεθα τὰ δύο ἐξῆς ποιήματα.

“Κρίσις τοῦ Ἔρωτος ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς.”

Οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μελανοί, λάμπουν ζωηρότερος.
Οἱ γαλανοὶ ἔναι θελκτικοί, ὅταν νικᾷ ὁ ἔρως.
Ἐξύτερα οἱ μελανοί, δύνανται να νικήσουν·
Στερρότερα δ' οἱ γαλανοὶ κρατοῦν, ὅ, τ' ἀποκτίσουν.
Οἱ μελανοὶ μὲν τὴν ψυχὴν δείχνουν ζωηρότεραν.
Καρδίαν δὲ οἱ γαλανοί, πολὺ τρυφερωτέραν,
Ἡ μελανῶν καρδία μὲν, ἀλλάσσει οὐχὶ δυσκόλως·
Τῶν γαλανῶν δὲ ὀφθαλμῶν, οὐχὶ οὕτω εὐκόλως.
Οἱ μελανοὶ πλεόν πολὺ ἔξύτερα κεντρίζουν·
Μὲ θελγητρον δ' οἱ γαλανοὶ ἠδύτερον φλογίζουν.
Ἐξύτητα οἱ μελανοὶ ἐγκρύπτουν πνευματώδη·
Καρδίαν δὲ οἱ γαλανοί, διόλου νεκταρώδη.

Εἰς τοὺς Κριτικούς.

Πολλὰς ἰδέας ἀτελεῖς λέγετε, καὶ ἐλλείψεις
Ἔχει ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς, σφάλματα καὶ προλήψεις.
Δότε διόρθωσιν σ' αὐτάς, ὧ αὐστηροὶ Ἐπόπται!
Κρίνατε ἀπαθῶς καὶ μὴ ὡς ἄνομοι δεσπότες.
Μὴ γίνεσθε ἄδικοι κριταί· μὴ μὲ τ' ἀβυσθαδιάζον
Ἄξιωμα τὸ μισητὸν κρίνετε, τὸ φωνάζον
Ἀλόγως τε καὶ ἀπρεπῶς. “Τὰς ῥίζας νὰ συντρίψῃ
Τοῦ δένδρου τούτου πρέποι τις, κ' εἰς πῦρ αὐτὸ νὰ ῥίψῃ,
Καὶ τοῦτο ἄρα διατί; διότι τῶν ἠραίων
Βλαστῶν καὶ κλάδων μεταξὺ καὶ φύλλων του δασέων,

Δυνάμει αὐστηράς τινος, κ' οὕτως εἰπεῖν, ἀχρείας
 Καὶ ὑπὲρ ὄρων προσοχῆς, καὶ κρίσεως βαρείας,
 Κλάδοι τινές, ἤτε ξηροὶ καὶ φύλλων γυμνωμένοι,
 Ἀνακαλύπτοντ' εἰς αὐτὸ, ἢ στραβοαυξημένοι.
 Ὁφελήθητε τοῦ καρποῦ, καὶ τῆς σκιᾶς του μόνου,
 Καὶ τί κακὸν, ἂν καὶ τινα, στραβὸν που ἔχει κλόνον;
 Μόνου ἐνὸς εἶν' ἐντελῆ τὰ ἔργα κ' ἡ σοφία.
 Τῶν δὲ θνητῶν, δὲν ἠμποροῦν νὰ ἦναι ὡς τὰ θεῖα.

Μεταφέρομεν ἐνταῦθα καὶ τὸν πίνακα τῶν ἐμπορικῶν
 ἐν Ἑλλάδι πανηγύρεων.

Εἰς Ζητοῦνι	τῇ	20	Μαρτίου.
„ Πιρλεπέ	„	23	Ἀπριλίου.
„ Μοσχολοῦρι	„	2	Μαΐου.
„ Σλίβερον	„	15	Μαΐου.
„ Μαῦρον ὄρος	„	29	Ἰουνίου.
„ Πογωγιανήν	„	10	Ἰουλίου.
„ Ἐλασσῶνα	„	15	Αὐγούστου.
„ Νευροκόπο	„	15	Αὐγούστου.
„ Στροῦγκαν	„	1	Σεπτεμβρίου.
„ Οὐζουντζόβαν	„	5	Σεπτεμβρίου.
„ Μαύροβον	„	10	Σεπτεμβρίου.
„ Γιανιτζά	„	18	Ὀκτωβρίου.
„ Πετριτζι	„	24	Ὀκτωβρίου.
„ Κιρβένχανι	„	10	Φεβρουαρίου.

Ὁ “περὶ μισευμοῦ Πόστας ἀπὸ Βιέννην διὰ Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην, Σέρβας, Θεσσαλονίκην καὶ Βετόλια” πίναξ πληροφορεῖ τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Σωτηρίου ἔτους 1819 ὅτι “εἰς καθένα μῆνα ἀναχωροῦν δύο ταχυδρόμοι ἀπὸ Βιένναν διὰ Κωνσταντινούπολιν· δηλ. εἰς τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς (κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον ἂν ἡ ἀ πίπτει τρίτην ἢ Παρασκευὴν ἡμέραν· εἰ δὲ μὴ, τὴν ἀκόλουσον τρίτην ἢ παρασκευὴν) καὶ εἰς τὰς 15 τοῦ μηνὸς. “Ἄν ὅμως ἡ 15 πέσῃ εἰς Τρίτην ἡμέραν, τότε ἀναχωρεῖ ὁ ταχυδρόμος τὴν ἀκόλουσον Παρασκευὴν· ἂν δὲ εἰς Παρασκευὴν, ἀναχωρεῖ τὴν ἀκόλουσον Τρίτην. Διὰ Σέρβας ἀναχωροῦν ὁμοίως δύο Ταχυδρόμοι καθένα Μῆνα διωρισμένως, τὴν ὀγδόην ἡμέραν, ἀφ’ οὗ ἀναχωρήσῃ διὰ Κωνσταντινούπολιν· καὶ διὰ τὰ Βετόλια τὴν ἀκόλουσον Τρίτην ἢ Παρασκευὴν ἀφ’ οὗ ἀναχωρήσῃ διὰ Σέρβας· δηλ. ἂν διὰ Σέρβας ἀναχωρήσῃ Τρίτην, διὰ Βετόλια ἀναχωρεῖ τὴν ἀκολουθοῦσαν Παρασκευὴν· καὶ ἂν Παρασκευὴν τὴν ἀκολουθοῦσαν Τρίτην.”

“Ἀπὸ Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην καὶ Σέρβας ἀναχωροῦν ὁμοίως δύο ταχυδρόμοι καθένα Μῆνα διὰ Βιέννην· δηλ. ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τῇ 10 καὶ 25. Ἄν τύχη δὲ ἑορτή, μίαν ἡμέραν ἔπειτα ἢ προτιήτερα. Ἀπὸ Σμύρνην ἀναχωρεῖ τῇ ἀ καὶ ιε. Ἀπο Σέρβας ἀναχωρεῖ τῇ 8 καὶ 24· καὶ ἀπὸ Θεσσαλονίκην δύο ἡμέρας προτιήτερα· δηλ. τῇ 6 καὶ 22.”

Ὅποια μεταβολὴ ἔκτοτε εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας! Σήμερον δις τῆς ἡμέρας οἱ σιδηρόδρομοι καὶ τὰ ἐν τῷ Δουνάβει ἀτμόπλοια μεταφέρουσι πληθῶν ταξειδιωτῶν καὶ πραγματειῶν.

Ἐκ τοῦ χρονικοῦ προγνωστικοῦ ἢ καλενδαρίου παντοτεινοῦ ἐρανιζόμεθα τὴν ἐξῆς προφητείαν διὰ τὸ ἔτος 1870 καὶ 1871.

1 8 7 0.

Ὁ Πλανήτης Ζεὺς μὲ τὸ Ζώδιον τοῦ Κριοῦ ἐν τῷ Οἴκῳ τοῦ Ἄρεως, μὲ τὸ νὰ κυριεύῃ εἰς ταῦτα τὰ ἔτη, προμηνύει Εὐκαρπίαν μὲν καὶ Εὐδηνίαν εἰς τὰ Γεννήματα, εἰς τὸν Οἶνον, εἰς τὸ Μέλι, εἰς τὰ Λινάρια, εἰς τὸ Ἐλαιον, εἰς τὸ Μετάξι καὶ εἰς τὰ Ὀψάρια, ἀλλ' ἅμα Ἐπιδημίας Ἀσθενειῶν (ὅθεν οἱ Ἄνθρωποι πρέπει εἰς τὸ φθινόπωρον νὰ μὴ πίνωσι Νερὸν καὶ νὰ μὴ τρώγωσι πολὺ) Πολέμους καὶ σφαγὰς Σρατιῶν, Καταδρομὴν καὶ Ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ Θρόνου ἐνὸς ἰσχυροῦ Βασιλέως. Ὅτι οἱ Χειμῶνες θέλει εἶναι πολλὰ κρυεροὶ καὶ χαλαζώδεις· αἱ Ἀνοίξεις ψυχραί· τὰ Καλοκαίρια βροχερά, μὲ βροντὰς σφοδρὰς καὶ Πλημμύρας Ποταμῶν, καὶ τὰ φθινόπωρα νασώδη.

1 8 7 1.

Εἰς τοῦτο τὸ ἔτος, μὲ τὸ νὰ ἦναι ὁ κυριεύων Πλανήτης ἢ Ἀφροδίτη εἰς τὸ Ζώδιον τοῦ Κριοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἄρεως συμπεραίνεται Εὐδηνία εἰς ὅλα τὰ Πράγματα. Πόλεμοι καὶ φόνοι πολλοί. Ἀδικίαι, φορολογίαι, βαρῆα Δοσίματα καὶ Ἀνομίαι πολλαὶ ἐκ Μέρους τῶν Ἐξουσιαστῶν πρὸς τὸ Ὑπήκουον αὐτῶν. Ἀποστασίαι, Χρεωκοπήματα καὶ μεγάλαι φιλονεικίαι μεταξὺ αὐτῶν τῶν Ἀδελφῶν, φίλων τε καὶ Συγγενῶν. Ἐρημία ἐνὸς Βασιλείου μικροῦ, καὶ ὅτι πολλοὶ κακοὶ

καὶ ἀχρεῖοι Ἄνθρωποι θέλουν φθάσῃ εἰς μεγάλα Ἀξιώματα πρὸς Δυστυχίαν τῆς Ἀνθρωπότητος μεγαλητέραν. Ὅτι οἱ Χειμῶνες θέλ' εἶναι ψυχρότατοι καὶ μὲ πολλὰς Χαλάζας· αἱ Ἀνοίξεις κρυαιραί· τὰ Καλοκαίρια μὲ ὑπερβολικὰς Ζέστας καὶ τὰ φθινόπωρα παγετώδη καὶ βροχερά. Ὅθεν καὶ τὰ Σταφύλια θέλουν χαλάσει καὶ μεγάλαι Ἀσθένειαι θέλουν ἐπέλθῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἢ τις θέλει τρομάξῃ καὶ ἀπὸ σφοδρῶς Σεισμούς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1869.